

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd. Regele Ferdinand No. 5.
(Tipografia Lovrov & Co.)

A R A D.

Redacția din ORADEA:
Strada Academiei No. 8.

Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la orele 3 după amiază

Note zilnice

E vorba să se sporească populația României cu încă un budapestan.

Contele Francisc Hunyady, proprietarul castelului și parcului de vânătoare dela Săvârșin, s'a certat cu partidul agrarian din Ungaria, din care făcea parte, și și-a dat la 2 Nov. a. tr. demisia, care i-a fost dată acum în vileag. A ieșit din partid din pricină că agrarienii începuseră agitații anti-nemești, și un ziar budapestan adaugă că va părăsi Ungaria, ca să se stabilească la Săvârșin, în România.

Ne va mai blagoslovi deci Dumnezeu cu un dezirabil! Groful din Ungaria, amestecat până în gât în chestia revizionistă, va veni să fericească România, pe care n'o putuse înșela până acum, ca absenteist, decât la taxele succesoriale. Companionul său, avocatul dr. Cornel Lancu, îl va înscrie probabil în Liga Antirevizionistă: Totuși, să fim atenți!

În programa analitică a grădiniștilor de copii și a școlilor primare și secundare din Ungaria s'a introdus după Crăciun o oră obligatorie de propagandă revizionistă.

Aflăm astfel dintr'un ziar, — că țâncii din școlile maghiare scriu pe tablă năzdrăvăniile ca acestea: „Pacea dela Trianon a batjocorit legile naturii”; „Pacea dela Trianon e nevalabilă”.

Când vezi asemenea... maturitate la asemenea copii, îți vine să zici că avea dreptate Gömbös când spunea în toamnă că Ungaria suferă de supra-inteligență.

De precocitatea aceasta vor unii cu orice preț să-i molipsească și pe kinderii din școlile primare ungurești dela noi.

Se știe, anume, că în umbra bisericii minorite din Arad foiesc o mulțime de societăți iredentiste, în frunte cu faimoasa „Gardă a inimii lui Isus”. Despre „gardă” aceasta s'a mai scris în coloanele ziarului nostru, arătându-i-se cu destule dovezi isprăvile iredentiste. Iată însă că cetățeanul maghiar Fekete Tivadar, prim-redactorul lui „Aradi Közlöny”, ne ia peste picior, pretinzând că numita „gardă” e alcătuită numai din fineret sub 10 ani. Ironia lui Fekete a trecut granița, și o vedem acum — prin ce legătură? — și în coloanele unei gazete budapestane.

Noi încă știam că în „Garda inimii lui Isus” sunt nevrăstnici de seama celor arătați de faimosul Fekete Tivadar. Ceea ce nu scade nimic din păcatele ei. Ne aflăm în fața unei imitari ce trebuie serios controlată, a pedagogiei iredentiste din Ungaria, introdusă până și la grădiniștile de copii.

Anul 1934 e declarat de iredenta ungurească an jubilar.

Se împlinesc, adecă, în anul acesta 15 ani dela înscăunarea regimului horthist, și faimoasa „Uniune a asociațiilor sociale” din Ungaria (TESz) se pregătește să serbeze evenimentul printr'o nouă „săptămână a muncii na-

ționale”, cu expoziții, congrese, matchuri, etc.

E rost, prin urmare, de un nou exod de unguri din România, cu reducere de tarif pe c. f. r., cu suprimări de taxe de viză, etc. etc.

N'ar fi în sfârșit timpul ca măcar de astă dată cei plecați cu-acest fel de filereșuri să nu mai fie lăsați să se întorcă în țară?

Mai sus pomenita „TESz”, organizatoarea falsificărilor de franci și-a demonstrațiilor revizioniste, a ajuns săptămâna trecută în discuția parlamentului maghiar. S'a obiectat ministrului de interne că a dat ordin primăriilor să se înscrie printre membrii acestei centrale a societăților sociale (recte: iredentiste), iar ministrul Keresztes-Fischer a declarat că a scutit de-această obligație primăriile sărace.

Cu alte cuvinte:

Primăriile sunt obligate să dea subvenții!

Suveranii Bulgariei au părăsit România

București 29. — Aseară la ora 7^{1/2}, Regele Boris și Regina Giovana au părăsit Capitala României.

Cu un tren special, Suveranii Bulgariei, împreună cu suita, au plecat din gara Cotroceni spre Giurgiu.

În gară, la plecare, au fost salutați de M. S. Regele Carol, M. S. Regina Maria, ex-regina Elisabeta a Greciei, membrii guvernului, corpul diplomatic, autoritățile militare, etc.

Perechea regală a Bulgariei a trecut frontiera la ora 23, prin portul Ramadan.

Iacob Mureșianu

Un mănunchi de admiratori, dimpreună cu membrii familiei, au luat la Cluj inițiativa publicării lucrărilor marelui compozitor Iacob Mureșianu, mort, precum se știe, la 1917, de o boală contractată în timpul internării, și aproape uitat de lumea grăbită și materialistă a zilelor noastre.

Pentru cinstirea memoriei lui și pentru adunarea unui fond destinat publicării extrem de bogatei opere rămășiță după el, s'a tipărit acum o broșură „Viața și operele compozitorului Iacob Mureșianu”, din care extragem cele de mai jos.

În ziua de 29 Iunie 1857 Iacob Mureșianu, redactorul și proprietarul ziarului „Gazeta Transilvaniei” și soția sa Sevastia n. Nicolau, sunt binecuvântați cu al patrulea fiu: — Iacob.

Providența completează cu

Leacul care ne trebuie azi

Priviți în jur, tot ce puteți cuprinde cu ochiul și cu simțul, și vă asigurați că veți vedea și veți simți cu toții, că nimeni nu se mai gândește la problemele mari ale țării, și că nimeni nu mai are puterea și curajul să se desmețească în vâltoarea politică de azi. Se pune atâta patimă în luptele interne dintre guvern și opoziție, încât ni s'a pervertit și cel mai elementar simț de apărare a demnității noastre naționale.

Evreul — își râde azi obraznic în față și te întreabă, provocător, de ce coloarea politică ești; unghurul — fricos și laș cum a fost de cându-i pe lume, nu mai cutează să-și sune făciș pînții revizuirii, însă în dos, pe tăcute, se organizează mereu pregătindu-se pentru ziua de mâine; șvabul mai cuminte și mai practic decât toți, s'a dat de oparte, face și munceste sârguincios ca să strângă »bani albi pentru zile negre»; sârbul — jură în față prietenie, ca să nu-i putem vedea uneltirele de dimos; iar noi, noi românii, am încrucișat brațele pe piept în semn de resemnare, așteptând ca răul care ne înconjoară și de care suferim, să fie înlăturat printr'o minune cerească. Așa suntem noi, așteptăm ca totul să ni se dea »mură'n gură». Și nu ne urmărim din loc decât atunci, când ni-a ajuns cuțitul la os. Încrățim fruntea și încruntăm din sprâncene, dar ne potolim repede, în credința că Dumnezeu veghiază asupra drept credințioșilor săi, fără să ne dăm seama că până la Dumnezeu, sunt multe trepte ocupate de sfinți, — dar nu din cei din calendar, ci din cei cu coarne.

În fața acestei situații morbide, guvernamentaliile se străduiesc să se facă simpatice poporului. Numai opoziția și în special partidele mici, sunt în declin. Conducătorii acestor partide se dau de pragul morții, în neputința lor de a se afirma prin forță proprie. Ei se interesează mai mult de cel de al treilea partid de guvernământ, preconizat de omul tuturor compromisurilor, d. Costică Argetoianu.

Ideea aceasta, care constituie însăși baza organizației celui de al treilea partid de guvernământ, este organic inaccesibilă partidelor mici.

Cum poate fi posibilă înființarea celui de al treilea partid de guvernământ, într'o vreme când totul se amplifică, se complică și se incurcă stăruitor și morbid? Și mai ales când știm că acest partid urmează să fie compus din oameni cari cred că a guvernă înseamnă numai a legifera cu orice preț?

A creia azi un nou partid de guvernământ, înseamnă în primul rând izgonirea demagogiei de tot felul. Ori, cum am putea pretinde a acest lucru partidelor mici, cari nu pot să nu cântărească în mișcările lor și numărul de voturi ce le va mai rămânea pentru a doua zi? Din această cauză, ele sunt condamnate la cârpierea măsurilor de moment și la o eternă tatonare, al cărei cel mai larg orizont este îndepărtarea dificultăților orei prezente; ele nu pot îmbrățișa situațiile întregi și nu se pot descătușa de grija întăririi organizațiilor. Astfel că, cel de al treilea partid de guvernământ ar însemna întreține-

rea ordinilor contradictorii și a confuziei, întârzierea în situații de desorganizare și de descurajare a inițiativelor frumoase.

Cât de mari ar fi rămas partidele mici, dacă răspundeau mai bine la apelul pentru destindere. În loc să răspundă fără târguială acestui apel, au refuzat categoric colaborarea. Și prin acest gest nechibzuit, conducătorii partidelor mici și-au semnat singuri, în fața poporului, sentința de dezertori dela datorie.

Dar să lăsăm vorbele. Nu e vreme de pierdut cu ele. Nu poate pieri țara de drăgul formelor, care se schimbă după vremuri, și nici de hatărul formulilor, care rămân vorbe goale dacă nu-și primesc înțeleș dela realitățile vieții. Să căutăm mai bine, leacul îndreptării.

La noi s'a făcut mereu politică în loc să se facă administrație. Și tocmai de aici izvorește răul de care suferim astăzi.

Nu-și mai este îngăduit să facem experiențe în vremurile grele prin care trecem. Cu fiecare minut pierdut în calcule și combinațiuni politice, contribuim la mărirea dezastrului în loc să-l înlăturăm.

Țara nu are nevoie de combinații pentru un al treilea partid de guvernământ, și nici de oratoria celor cari vor să-l compună numai pentru a ajunge cu un ceas mai de vreme la conducerea ei, — țara are nevoie de liniște și de oameni muncitori și desinteresati, cari s'o readucă pe calea cea bună a îndreptării.

Acesta i leacul care ne trebuie azi.

L. B. V.

nica sa Maria Nicolau nasc. Cepescu. Tânărul Iacob, — care ca licean fuge dela orele de canto și muzică, — la vârsta de 18 ani dirijează la Brașov o orchestră, executând noua sa compoziție: valsul „O noapte pe Tâmpa”. La aceeași vârstă surprinde lumea cu o nouă compoziție: „Cadrilul Aurora”. Aceste începuturi ale maestrului Mureșianu ne-au rămas publicate în revista sa „Muza Română” Nr. 4 și 7-8 din anul 1888. Tot în „Muza Română” (Nr. 6-1888), pune la dispoziția societății românești „Romana”, marele dans de coloană românesc, — „per eminentiam românesc”, — cum îl numea Iacob Mureșianu tatăl, care organizase întâia oară acest dans în anul 1850 — „adunând toate figurile „danțului”, „Hațiegana” și toate variațiunile muzicii lui”, — prezentându-l publicului cu ocaziunea primului bal al Reuniunii Femeilor Române din Brașov (1851).

Ne mai aducem și acum aminte de petrecerile cu adevărat românești ale Ardealului subjugat, când „Romana” niciodată nu lipsea din „ordinea de dans”. Să ne inspirăm dela acest spirit șovin, care nu strică nimănu, ci ridică o națiune.

Cu prietenii lui, tânărul Iacob organizează o mică orchestră. Luându-și bacalaureatul, și dovedind rare aptitudini și în matematici, tatăl său îl înscrie la școala politehnică din Viena, unde vreme de 3 ani. (1876 — 1878), el face toate examenele cu multă ușurință. Principala lui ocupațiune e însă tot muzica. Face cunoștință cu lumea muzicală. În familia Baronului Csaky dă concerte de „camer-muzic”. Tot aici leagă cunoștința cu familia principelui Montecuccoli, unde este invitat la toate seratele muzicale, obișnuite cu multă asiduitate în acel timp în clasa înaltă a Vienei. Aici compune fantezia românească „De ași fi iubit o.” (Continuare în pag. II-a)

Gura satului

Moart'a fost și-a înviat...

Trăim în plin mister. În ultimele patru săptămâni au dispărut dela casele lor din Timișoara, fără urmă de găsim, patru muritori din marea familie a țării: un voiajor comercial, un croitor, un copil și un plutonier, și, ca urmă de găsim, o muritoare răpitoare... fiica unui prin-pretor de plasă din Timiș Torontal.

Numele celor dispăruți nu interesează, interesant e doar modul dispariției lor.

Voiajorul a plecat de acasă, din mijlocul familiei lui, în treburile lui comerciale, lăsând vorba că se va înapoia peste patru zile. De atunci au trecut patru săptămâni fără să dea vreun semn de viață. Cercetările făcute de familia lui și de poliție, au rămas infructuoase. Nimeni n'a putut să dea nici o lămurire.

Croitorul și-a părăsit prăvălia acum trei săptămâni, după masă la ora 3, spunând alor lui că merge în oraș după încasări. Dus a fost, căci nici până azi nu s'a mai înapoiat.

Copilul, de 12 ani, fiul unui funcionar ceferist, a plecat dela locuința părinților săi încă din ziua de 17 Decembrie a. t. Cercetările făcute de poliție, au rămas fără rezultat. Copilul a fost trecut în rubrica dispăruților fără urmă, fiindcă nimeni nu l-a mai văzut de atunci.

Plutonierul a plecat acum două săptămâni de acasă ducându-se la cazarmă, unde a lucrat toată ziua, până seara la ora 7. Atunci, întovărășit de prieteni, înainte de a se înapoia acasă, a intrat într-o căruciumă unde l'a apucat ora închiderii. Dela căruciumă a plecat singur spre casă, unde n'a ajuns nici până în ziua de azi. Sunt însă mici semne după cari s'ar putea da de urmă. Anume, doi tineri sublocotenenti au informat comenduirea pieții, că în noaptea dispariției plutonierului, când se înapoiau și ei acasă, au fost opriți în apropierea podului „Decebal” de peste canalul Bega, de un fost profesor de vioară, al cărui nume nu-l cunosc, care le-a spus și i-a chemat să vadă cum s'a aruncat un om în Bega. Însă când au ajuns pe pod, n'au mai văzut decât jocul apei unde s'a aruncat necunoscutul, fără să mai iasă afară. Atât se știe până acum despre dispariția plutonierului. Cercetările poliției și ale comen-

duirei n'au putut duce la alt rezultat.

În toate patru cazurile se pun întrebări chinuitoare pentru poliție și mai ales pentru familiile celor dispăruți: dispăruții au fost asasinați? s'au sinucis? sau au avut interesul să dispară fără urmă? Mister.

Cu totul altfel se prezintă cazul dispăruții... cu urmă. Fiica primpretorului a plecat acum șase zile de acasă ca să facă târguț la oraș. A plecat Joia trecută după masă și trebuia să se înapoieze Vineri acasă. Dar nu s'a mai înapoiat. Părinții fetei, alarmați, au anunțat jandarmii și poliția ca să-i dea de urmă. Dar câte n'au făcut bieții oameni pentru a-și găsi odrasla. 24 de ore toată lumea a fost alarmată și deși s'a păstrat cea mai deplină discreție în jurul acestei dispariții, noi tot am putut afla, că fiica d-lui primpretor s'a înapoiat acasă exact cu 24 de ore mai târziu, spre bucuria și durerea părinților săi.

Bucurie — da! Cum să nu se fi bucurat părinții fetei când și-au revăzut singurul copil, și acela dispărut, înapoindu-se în carne și 'n oase, și, în plus, bine dispus, după ce l-au căutat 24 de ore fără să-i dea de urmă!

Durere — iarăși da! Pentru că bucuria revederii a fost în curând copleșită de vestea dureroasă că fiica lor și-a petrecut cele 24 de ore de chin pentru ei, desfășându-și corpul în buduarul unui director de bancă din Timișoara, care-și poate satisface orice poftă bestială, datorită celor câteva duzini de milioane ce le posedă. Și nu e primul caz, când acest director de bancă uzează de forța lui materială pentru a posedă ce nu-i aparține. Buduarul lui e cunoscut de aproape toate frumusețile din elita timișoreană, cari cedează cu ușurință arginților sunători, pentru a-și putea satisface pe urmă și ele, cerințele luxului ispititor, care s'a înclinat ca pe cinginea de a contaminat și gustul fetelor dela țară. Iată, deci, la cât se rezuma ultima dispariție cu urmă, a unei fete bine situată.

Și să ne mai spună cineva nouă, că nu avem dreptate când scriem despre femeii, așa cum am scris până acuma. Rdt.

Ultima oră

Pact de neagresiune

Baia de Criș, 29. (Radio Central). S'a încheiat și semnat în sfârșit, pactul de neagresiune între Don Jean B. de Măceș, reprezentantul corpului didactic din comuna Bulzești pe deoparte, și duhovnicul satului de altă parte.

Punctele din pact sunt următoarele:

1. Când pactanții sunt împreună, nu au dreptul să-și a ducă nici o insultă, vor putea în schimb, să critice pe alții;

2. Fiecare, — în cercul lui — poate să spună că e certat cu celălalt, pentru a induce în eroare pe adversari (?);

3. Don Jean B. de Măceș, va păstra de formă prietenie preotului V. Paul din comuna vecină și studentului Remi Dorrel (Vezi: Biroul 2 Serviciul de informații N. R.);

4. Acest pact va fi respectat cât va ține rachiul de prune, putându-se reînnoi vara ce vine, când se va fierbe rachiul de cireșe și de mere.

După semnare și terminarea formalităților, s'a servit de către duhovnic... o crampă specială, pentru care, de altfel șeful corpului didactic, a încheiat acest pact de neagresiune.

Și mai și decât „Amefa”

Un cititor ni-a adus la redacție următoarea:

„Invitare !

CORUL ROM. CATH. DIN ARAD-SEGA în ziua de 3 Febr. a. c. aranjează

o marele Balul mascat

în localurile Casei Culturale Române din Arad-Sega [Str. Obedenaru 13.] la care comitetul de aranjare cu onoare vă invită împreună cu st. Dvs. familie. Inceputul la ora 7 seară — Muzica primul rang. — Bufetul cel mai alege. — Concurs de frumusețe. — Batăi confetti. Cumpărare insignei este obligator oricine. COM. ARANJA-TOR”. Intrarea libera. Prețul insignă L 20.

Cetiți și răspândiți „ECOUL”

Un ziar timișorean care rivalizează în ortografie cu peștele mitologic Triton Smârculescu dela Arad, publică sub titlurile: „Jos masca! La plăcinte... înainte... La război, înapoi” — un articol de înfierări la adresa celor ce-au absentat dela serbarea națională din ziua Unirii.

Reproducem întocmai câteva pasagi:

„Aceasta este ziua, care ne-a lăsat-o și ursit-o Domnul să ne bucurăm într'ansa! Este ziua sfântă a Unirii, pe veci de veci a românilor d'un sânge și de-o lege și înscăunarea lor, ca Domni și stăpâni, în țara răstrăbunilor, lor, glorioși Daco-Romani.”

Apoi:

„... așa a adunat ziua de sfântă sârbătoare națională românească pe acei care au sfântul crez al Patriotismului, cultul oamenilor mari și al Eroilor.

Simțimânte: născute, moștenite. Cultivate și păstrate cu sfințenie de acei ce simt românește.”

În același ziar un altul care semnează cu inițialele a. g. (agramat?), se ocupă de „Situatia economică a meseriașilor patroni”, și scrie:

„Meseriașii din regiunea Banatului, în urma desvoltării crizei financiare dar mai ales în urma lipsei de încredere care predomină sunt astăzi lipsiți de orice situație economică-financiară.”

Noi știam că poți fi într'o situație economică-financiară bună, rea, incurcată, etc. Dar să fii „lipsit de orice situație economică-financiară”?

Același a. g. își încheie astfel articolul:

„Măsurile recerute mai sus credem că este exprimarea dorințelor bazată pe experiența trecută dar mai ales pe situația cu totul deplorabilă a meseriașilor din întreg Banatul.”

Bravo băietel! Dă-i 'nainte!

Dela școala de notari

Elevii școlii de notari din Arad sunt pe punctul de a întreprinde un lung turneu „artistic” la... Lido, Sinaia, New-York, București, Londra, etc.

Punctele din program nu se cunosc încă. În orice caz se va juca și o piesă în trei acte, unde R. Șeful va deține toate rolurile; „starul” de cinema Șamu se va produce cu... ridicarea cortinei; iar St. Prăjină și Bălănuț vor face pe... Pat și Patachun.

În legătură cu acest turneu, viitorul notar Lombroso a „sondat” terenul dela New-York și a izbutit. În schimb în localul public (00) din fața măreței metropole, a pățit-o bietul, cu tot ajutorul lui Șpanu.

Președintele societății „Sârma” Iustus v. Libig II, a primit următoarea telegramă:

D-lui Libig

Șc. de notari

Arad

Regret foarte mult că membrii societății D-tale n'au putut intra la „Sărutul în fața oglinzii” decât după începerea primului tablou, și au făcut prea puțină gălgăie.

Data viitoare, — în trecere prin Arad, — voi fi mai atent față de drepturile societății „Sârma”. Tony Bulandra

„Lido” este foarte trist căci odată cu înființarea „Gurii Satului” nu l'a mai vizitat nici un picior de viitor notar. Semn bun!

Printre elevii școlii circuleă svonul că lumea românească din Arad îi ține la nivelul... celor mai de treabă băieți.

Și în special părerea asta o au profesoarele și pedagogii!

Ion Păpuș

Mica publicitate

Cinematograful „scriitorilor români” din Arad Corso, este în căutarea unui pictor-specialist, care să mascheze în culorile maghiare întreaga clădire a sus numitului cinematograful.

Un asemenea specialist caută și „omul” lui Barabás Béla șrianiul Ștefan Gril.

Rugăm pe toți abonații în restanță, să ne expedieze pe adresa din Arad, sumele ce ne datorează.

gingașă floare”, executându-o el însuși în cercurile muzicale înalte ale Vienei.

Talentul și instinctul muzical îl îndepărtează de cariera de inginer — de care se ocupă numai pe planul al doilea, și astfel, în toamna anului 1878 nu se mai reîntoarce la Viena, ci ocupă catedra de profesor de muzică la liceul din Năsăud, dar numai vreme de un an, până la 1879. În acest orașel înființează „Reuniunea de Cântări”. În anul 1879 pleacă la Conservatorul din Lipsca, unde face studii muzicale intensive timp de 3 ani: compoziție, contrapunct, piano, etc. Ascultă pe Liszt, Rubinstein, Clara Schumann, având drept profesori pe Iadasohn și Reinecke somități muzicale ale Germaniei. Lucrează în acest timp și în cancelaria marelui Wagner.

Tot la Lipsca compune uvertura „Ștefan cel Mare”, poemul simfonic — care se cânta la Viena de către Capela Curții Imperiale la „Ana Hoff” în Burg, sub conducerea șefului orchestrei imperiale Ziehrer. Acesta reține Ouver-

tura, cântându-o între anii 1901—1905 și în turneul său american. Clasică uvertură românească o poate readuce dela prof. Ziehrer numai medicul dr. Eugen Solomon din Blaj, care în anul 1909/10 pe spesele proprii pleacă la Viena și o reclamă dirijorului Ziehrer. Uvertura se cântă la serbările jubilar ale „Astreii”, în anul 1911, la Blaj, apoi de mai multe ori la Sibiu. În 1933 se cântă și difuzează prin „Radio” (8 Septembrie 1933) de către Muzica Reg. 90 Inf. Sibiu, iar la serbările din Brașov ale Asteii, la 9 Septembrie, se execută de către orchestra orașului sub conducerea talentatului dirijor și celebru violonist Bobescu.

Tot în timpul când studia la Lipsca compune 30 lieduri, canon-duette și altele, pentru voce. La Lipsca obține două premii „Mendelsohn”, și încă, premiile principale, cu prilejul concursului de canon-duette din „Gewandhaus”, cu canon-duettele 1. „Ce-a fost a fost...” și 2. „Cum n'ar fi fost”.

În „Gewandhaus” din Lipsca,

scenă muzicală rezervată exclusiv marilor artiști — se cântă 6 lieduri de ale maestrului I. Mureșianu — pe text de Carmen Sylva.

La ultimul examen — când maestrul își ia diploma, — profesorii Iadasohn și Reinecke insistă cu multă stăruință, să rămână în Germania — unde îi stă deschisă cariera cea mai strălucită. Tânărul Iacob se întoarce însă în Ardealul său și e numit profesor de muzică la liceul românesc din Brașov, unde dirijează corul dela biserica sf. Nicolau și al „Reuniunii de Cântări”.

În anul 1885 fu numit profesor de muzică la școlile din Blaj unde a lucrat fără astâmpăr 37 de ani.

Cu toate că a avut să lupte cu împrejurări nefavorabile, — activitatea sa „e bogată și multilaterală. El înzestrea muzica românească cu: balade, cor, soli și orchestră mare; 15 piese bisericesti (1 liturghie cor bărbătesc, proprietatea Metropoliei Blaj); 52 piese pentru piano, 25 piese pentru voce cu acompaniament de piano,

32 coruri bărbătești, 46 cântece populare, 40 coruri mixte, 6 pentru orchestră mare, orchestră de coarde și orchestră de fanfară, 7 opere, 8 lieduri pe text german, 10 coruri de dame, 20 coruri pentru școlari pe 1—2 voci, în total 269.

În lipsa libretistilor români de opere, se dedică compozițiilor de balade pentru cor și orchestră, piese pentru piano, lieduri, fantazii, capricii, scris în genul Weber—Mendelsohn „dar absolut românește”. O grijă specială a maestrului e propagarea și desvoltarea dragostei de artă muzicală în rândurile publicului românesc.

În 16 Septembrie 1888 se căsătorește cu Otilia, fiica avocatului român din Blaj dr. Iacob Brândușianu. Are 8 copii, dintre cari trăesc: Lucia, Iuliu, profesor de muzică și compozitor, Sevastia și Florica.

Pretutindeni el caută și descoperi talentele tinere, pe cari le îmbrățișează, cultivă și introduce în tainele muzicii. Generația tinăra a compozitorilor români din Ardeal și Banat e alcătuită aproape numai din

foști elevi ai maestrului Mureșianu. Așa de pildă: T. Brediceanu, V. Șorban, dr. Domide, Bena, C. Negrea etc. Casa lui Iacob Mureșianu a fost un adevărat conservator.

Întreaga lui activitate este caracterizată prin cuvintele unui critic muzical: „O muncă de Sisiff, împlinită cu o abnegațiune nobilă și cu o bunătate de inimă mișcătoare”.

Pentru propagarea muzicii românești înființează foaia muzicală „Muza Română”, unica în genul ei la Români. Revista aceasta apare în anii 1888, 1894, 1895, 1906 și 1907. Răsfoind „Muza Română” ne convingem, că această revistă are cel „mai interesant, variat și instructiv conținut”. Este mult cerută și în Vechiul Regat, apoi în Bucovina. Mureșianu întreține mereu legături cu iubitorii de muzică din întreg cuprinsul pământului românesc.

Evenimentele muzicale din străinătate, din Ardeal, Vechiul Regat și Bucovina, sunt înregistrate în partea literară, care cuprinde 2 pag. ale fiecărui număr. (Continuare în numărul viitor).

Din lungul graniței

— Știri, fapte, oameni —

Arad

A fost strivit de un copac. — Locuitorul Vichentie Soritan din comuna Iacobeni mergând după lemne în pădure, nu s'a mai întors.

Soția sa, bănuind că i s'ar fi întamplat ceva, a plecat a doua zi în pădure să-l caute.

După ce a cutreerat mai mult timp prin pădure, a rămas îngrozită când a văzut că sub trunchiul unui copac zăcea mort bărbatu-său.

S'a constatat că după ce a tăiat copacul, nefiricitul om n'a avut timp să se ferească, astfel că a fost prins sub trunchi și strivit complet.

Arestat pentru vorbe nesocotite. — Locuitorul Pavel Ion din comuna Bocsig a fost arestat de către postul de jandarmi pentru niște vorbe nesocotite rostite la adresa autorităților.

Vinovatul a fost trimis la Legiunea de jandarmi de unde a fost înaintat Consiliului de război pentru a fi judecat.

Furt. — Lăcătușul Ion Șandor din str. Moș Ajun 25 a reclamat poliției, că n'are lipsa sa dela atelier, lucrătorul Mihai Burger i-a furat mai multe scule.

A fost bătut de cerșetori pentru că nu le-a dat milă. — Doi cerșetori: Pavel Gligor și Simeon Ștefan din strada Cogălniceanu 6, au fost înaintați poliției pentru faptul că l-au bătut pe un trecător care a refuzat să le dea milă.

I-a furat paltonul din casă. — Eugen Filiși din str. Barțiu 13 a reclamat la poliție că aseară i s'a furat chiriășul său Eugen Steiner, un palton în valoarea de 10.000 de lei.

Înșelăciune. — Locuitorul Ilie Daun din str. Sava Raicu a reclamat poliției că a fost înșelat cu suma de 1000 de lei de către vecinul său, Vasile Stana.

Timișoara

Conferințe despre istoria artelor. — D. dr. Ioachim Miloia, directorul Muzeului Bănățean va ține în cadrul cursurilor Școlii de arte frumoase din localitate, o serie de conferințe publice despre istoria artelor, în fiecare Luni și Sâmbătă seara la orele 18, în localul școlii Politehnice pavilionul nou sala no. 1. Cunoscută fiind adâncimea cunoștințelor d' lui dr. Miloia în materie de artă, de sigur că și conferințele d-sale se vor bucura de un auditoriu select și numeros, dornic de a-și îmbogăți această latură a cunoștințelor din expunerile directorului Muzeului Bănățean.

Balul studenților în arte frumoase. — La seria balurilor de carnaval, anul acesta se mai adaugă încă unul: balul studenților în arte frumoase. Această petrecere fiind prima lor manifestație în orașul nos-

tru, studenții depun cea mai mare grijă în vederea organizării, pentru ca balul ce va avea loc Joi 8 Februarie 1934 în saloanele școlii de Arte Frumoase (Auto-Club), să mulțumească pe toată lumea.

Noul rector al școlii Politehnice. — Am anunțat la timp că în urma demisiei d- lui ing. prof. Victor Blajiau din postul de rector al școlii Politehnice, în locul d-sale a fost însărcinat cu conducerea școlii d. inginer prof. Ilie Popescu, însă în mod provizoriu, până la alegerea noului rector. La 20 Ianuarie a. c. a avut loc la București alegerea de rector al școlii Politehnice din localitate, când prin unanimitate de voturi, a fost ales d. inginer prof. Constantin Teodorescu din corpul profesional al școlii. Alegerea d- lui Teodorescu ca rector al școlii Politehnice, a făcut o impresie frumoasă în localitate.

Orade

In urma unui denunț, a fost arestat la Budapesta. — Acum o lună de zile, odată cu un club sportiv, a plecat la Budapesta și ungurul Wilhelm Gonda din localitate. Deși avea actele n' regulă, ungurul căta să se ferească de a da ochii cu autoritățile, încercând să se strecoare printre membrii acelei echipe.

La întoarcere, sportmanii au

observat lipsa lui, deși n'avea pașaportul pentru mai mult timp.

Mai târziu s'a aflat că el a fost arestat chiar în ziua când a ajuns la Budapesta deoarece a fost denunțat că ar fi făcut spionaj.

Familia sa intervenind zilele acesta la ministerul de interne maghiar, i-s'a răspuns că este menținut sub stare de arest și că nu poate fi eliberat până când nu i se va stabili nevinovăția.

Baia-Mare

Condamnarea unei comuniste. — Acum două săptămâni, d. colonel Vasile Ionescu, comandantul regimentului de grăniceri a primit o scrisoare, bătută la mașină, prin care era îndemnat să treacă cu toată trupa, la comunism. Predând scrisoarea poliției, și făcându-se cercetări, s'a constatat că a fost scrisă la mașina unui avocat din localitate, de către dactilografa acestuia, Tezeia Pastor, care, de mai mult timp era bănuită că face propagandă comunistă.

Fiind adusă în fața tribunalului, și judecată după legea Mărzescu-Mironescu, a fost condamnată la patru luni închisoare.

In urma sentinții, procurorul a făcut apel pentru majorarea pedepsei.

Informațiuni

ABONAMENTE :

Lei 500 pe an, 275 pe 6 luni, 150 pe 3 luni.

Pentru bănci, cafenele, industrii, toate instituțiile particulare și administrațiile publice: lei 1000 anual, 600 pe 6 luni, 300 pe 3 luni. In străinătate: 2000 lei anual.

Din cauza sărbătorii Sfinților Trei-Ierarhi, numărul viitor al ziarului nostru va apărea Miercuri d. a.

Ziua de astăzi, 30 Ianuarie, e zi de mare sărbătoare pentru românii Aradului.

Ca în fiecare an, de opt ani încoace, românii orașului nostru își exprimă la praznicul celor Trei-Ierarhi dragostea și devotamentul lor pentru capul bisericii ortodoxe depe această graniță, P. S. Sa Episcopul dr. Grigorie Comșa. An de an această manifestație de fiască dragoste devine tot mai calduroasă, pe măsură ce înaltul ierarh adaugă tot mai multe rezultate la opera Sa de întărire a credinței și a românismului la această graniță. E această dragoste rar văzută în alte părți, a românilor de pe granița ardată pentru arhiereul lor, răsplata unei munci neobosite, a unei pilduitoare purtări de grijă a P. S. Sale pentru eparhia ce i-a fost dată în seamă, și pentru românismul unuia dintre cele mai expuse granițe.

"Ecoul" se asociază obștești urări, spunându-I din inimă înaltului arhiereu:

"Intru mulți ani!"

D. dr. Victor Victor Hotăran din Arad a părăsit azi spitalul complet sănătos.

Asociația funcționarilor administrativi din Ardeal, Banat și părțile ungurene, secția Arad cu onoare vă invită la Serata Dansantă care va avea loc în sala mare a hotelului „Crucea Albă” din Arad, în ziua de 1 Februarie 1934, orele 22, sub patronajul Prea Sfinției Sale d' lui dr. Grigorie Gh. Comșa, Episcop, d- lui dr. Ioan Groza, Prefect, d- lui dr. Ioan Ursu, Primar. Comitetul aranjator.

Taxa de intrare: Lei 40 persoană, Lei 100 de familie. Tinuta: haine închise. La intrare se va prezenta invitația.

Cinematograf

Arad

Central: De Marți: Veneția, orașul cântecului.

Select: Totul pentru o noapte.

Urania: De Marți: Extase.

Orade

Heyman: Nopti în Cairo.

Filmpalace: Beștia blondă.

Timișoara

Apollo: S.O.S. Ghețarul.

Capitol: Femeea se vrea sărutată.

Forum: Sora albă.

Angajăm vânzători harnici cu salariu fix și procente

A se prezenta la administrația ziarului: Arad, Bdul Regele Ferdinand No. 5.

La frizeria Mester
Arad, Cal. Bănătuului
Ras 8 lei
Tuns și ras . . . 15 lei

Culturalizarea satelor

Vieța învățătoarească

Satele țării noastre, în afară de orice alte considerente, își duc o viață proprie, distinctă și cuprinzătoare — încă — de frumuseți fizice și sufletești, ce-ți încântă ochiul și-ți saltă inima. La munte, la deal ca și la câmpie, oriunde își înjgheabă săteanul o locuință, sărăcioasă mai totdeauna, împrumutată locurilor ce le muncește ceva din firea sa deschisă și vioaie și la rândul ei se lasă modelat de natura de care s'a înfrățit într'o îngemănare nedeslipită.

Vieța de peste an a țărânului român este într'o desăvârșită concordanță cu desfășurarea în timp a anotimpurilor. Sub biciul de foc năprasnic al lui Cuptor, vara, din zori și până'n noapte, 15 ore pe zi, muncește fără preget, investind uriașe capitaluri de energie în întreprinderi ale căror desnodământ îl va deschide indurarea lui D-zeu. Primăvara și toamna, deasemenea, n'are alinare. Pe tot timpul campaniilor agricole, săteanul nostru are un standard de viață foarte minimal. El se alimentează cu te miri ce. Energia ce-a cheltuit o pentru fructificarea satului, nu are prilejul să și o recupereze pe calea unei hrăniri abundente. De altfel nici nu prea are cultul traiului bun. Când i se ivesc în cale semeni cari prețuiesc mai mult viața, îi ridiculizează și-i socotește, din punctul de vedere al metafizicii sale (țărânul român are metafizica proprie) ca oameni ce pleacă urechea mai curând la vocea trupului, decât să-și exerciteze sufletul cu alte lucruri folositoare.

În timpul iernii cade într'o adevărată somnolență, într'un sedentarism moleșitor. În afară de îngrijirea vitelor de pe lângă casă, nu mai lucrează nimic. În această perioadă de inactivitate țărânul se supra-alimentează. Sărbătorile din acest anotimp, datinile, cum și clima rece, sânt prilejuri în plus pentru fructificarea fenomenului de suprasaturație.

Acestei treceri brusce dela muncă aprigă la toropeală dulceagă, dela subalimentare la o hrană abundentă, și alte considerațiuni, îi urmează, pe planul sufletesc, firea sa îndelung răbdătoare, cu momente de vioasă bucurie și clipe de pesimism întunecat. Însă și doina, negalată vibrație sufletească a Poporului Român, este expresia cea mai fidelă a succedării acestor opozite: jale, dor și bucurie.

Până acum câtăva vreme, viața sufletească a satelor noastre era luminată de biserică și școală. Și atâta vreme cât aceste două instituții au fost lăsate să-și vadă de treaba lor, a fost bine. Omenia, respectul valorilor, păstrarea tradiției, iubirea limbii și portului erau lucruri ce și dădeau întâlnire, prin mijlocirea școlii și bisericii, în structura sufletească a sătenilor. Cu drept cuvânt s'a zis că străbunii noștri aveau *inimă de miel și gură de lup*; astăzi, oamenii au gură de miel și inimă de lup. Cum s'a ajuns tocmai la lucruri deoștite? Răspunsul la această întrebare nu-i greu de găsit. Se încheagă din cele ce urmează.

Satele românești, în cecece privește propășirea în cultură și civilizație, sânt departe de a ne mulțumi. Vieța lor patriarhală de altădată a fost vâzolită foarte mult în anii de du-

pă război. Votul universal a învrăjbit satele și le-a îndepărtat de învățător și de preot, de școală și biserică. Acest eveniment a răsturnat valorile ce se ierarhizaseră în viața celei sociale: satul.

Principiul culturalizării maselor, consecința a democrației, a fost enunțat nu de multă vreme. La noi a făcut valvă mare a tribuna parlamentului cum și'n disputa teoretică. Realizări pe teren? Nimic. Nu exagerăm. Dar după toată străduința noastră n'am găsit nimic care să alunge întunericul dela sate afară de cele cunoscute: școala și biserică. Dar nici acestea n'au fost susținute. Pentru luminarea satelor prin carte n'au fost niciodată bani. Cursul supra primar, clasele V și VII, care desăvârșeau ciclul de cunoștințe achiziționate de școlar în cei dintâi 4 ani, au fost desființate de guvernele trecute. Fie că nu le-au înțeles rostul, fie că n'au putut să facă nimic; fapt e că amortiseră cursurile complimentare sub cărmuirea lor. Dar, minunea. Din cenușa lor, ca pasărea Phoenix, au reînviat. O dispoziție ministerială, de dată recentă, așează în prima linie de asalt împotriva analphabetismului, implicit și-a cultivării maselor, școala primară completă: ciclul inferior și ciclul superior (cursurile complimentare). Stărpirea neștiinței de carte la sate numai pe această cale se va înfăptui. O muncă neîncetată, rațională și încadrată în planul mare de mișcare rectilină a statului va sparge perleaua de negură a bigotismului ce investimăntează aproape toate satele țării.

Biruința nu va întârzia să vie. Ea trebuie să fie bine pregătită. Cei mai vâjjoși agenți culturali ai satelor să fie puși sub un comandament unic. Fiecare în parte și toți împreună să fie trași la răspundere pentru orice faptă. Nu cum se făcea până acum. Toate oalele se spargeau în capul învățătorului, când, este știut, că el n'a însemnat nimic sub regimurile trecute, cari i-au devalorizat până la absurd chemarea și rostul său. Învățătorul devenise pasta cu care-și modelau ambițiile și cele mai suhete haimanele electorale. Restaurarea culturii, revalorizarea științei, înscăunarea cinstei și buneii cuviinți e vremea să fie săvârșite.

I. P. Crivăț

Act de mulțumită

La ceaiul dansant aranjat de doamnele române g. cat. din Arad, am avut deosebita fericire a vedea întrunită cea mai selectă lume românească, în număr așa de impunător, nu cum ne-am așteptat.

Ne-a deobligat Primăria, care nu numai că ne-a decorat saloanele cu plante ornate și becuri venețiene ci și-a trimis pe ilustrii ei reprezentanți. Nu mai puțin celelalte autorități, cari au participat prin reprezentanții lor. Scumpa noastră armată și de astădată a fost la culme.

În fine, nu putem trece cu vederea gestul de delicată atențiune al fraților ortodocși, cari în număr mare ne-au onorat cu prezența lor.

Implinim un act de plăcută datorie, când și pe această cale mulțumim tuturor, cari ne-au sprijinit fie prin participarea la ceai, fie prin darurile lor marimoase, ajutându-ne în felul acesta de a apropia pe Român de Român.

Com.

Tânăr harnic

cu cunoștințe în cercurile românești din orașul și județul Arad, își găsește serviciu.

Salariu fix și procent.
Permis liber de circulație pe calea ferată.

A se adresa administrației ziarului în orice zi de lucru p. m. între orele 3—4.

O inaugurare revizionistă cu ghinion

— Eșecul formidabil al campaniei revizioniste maghiare din Franța. Polemica Bethlen — „Le Temps” — „Politica”. — Rolul ratat al contelui Khuen-Hedervary —

— Guvernul francez a demisionat pe chestia Staviski —

Cititorii și amintesc de înțeleptele răspunsuri date de guvernul maghiar prin agenția sa telegrafică presei din Mica-Antantă, care-l acuza de complicitate cu ex-crocheriile faimosului Staviski.

Intervenția aceasta a guvernului maghiar în contra presei jugoslave, românești și cehoslovace putea să dea dintru început de gândit, fiindcă nu se întâmplă la dese ocazii ca guvernul unei țări să polemizeze oficial cu niște ziare străine. Era mai cu seama insolită această intervenție, deoarece guvernul maghiar se erija în biată victimă a Franței, care i-ar fi împins cu de-a sila pe sârmanii conți și baroni în brațele ex-crocului.

Rostul acestei insolite intervenții se poate cunoaște acum de ajuns. Guvernul maghiar încerca să braveze, fiindcă se știa mai cu musca pe căciulă decât îl arătase presa Micei Antante.

Intro „Le Temps” și contele Bethlen

Imprudenta polemică n'a făcut însă decât să accelereze destăinuirile ce odată și-odată tot trebuiau să se producă. Și astfel, ziarul cel mai de seamă dela Belgrad, „Politica”, a venit cu atacuri directe în contra oficialității maghiare și în special a fostului prim-ministru Ștefan Bethlen, omul destinat de Ungaria să ia locul lui Apponyi și să dirijeze campania revizionistă în străinătate.

Destăinuirile ziarului jugoslav au fost reproduse, fără comentariu, dar cu litere deosebite, de semi-oficiosul francez „Le Temps”.

A urmat la Budapesta o stupeoare ne mai pomenită. Și a sărit contele Bethlen, să apere ce se mai poate apăra.

Contele Bethlen și ceilalți dela Budapesta știa că au de-a face cu un ex-croc

Interviewul său, prin care răspundea lui „Le Temps” și ziarului din Belgrad, a fost mai de grabă o auto-demascare decât desvinovățire. Spunea că, personal, n'a cunoscut și n'a avut nimic de-a face cu ex-crocul Staviski. (Ceea ce poate să fie și să nu fie adevărat). A aflat însă de legăturile lui cu optanții unguri, fiindcă unii dintre ei veniseră să-i ceară sfatul. Bethlen s'a interesat deci la un prieten-economist din Anglia, care i-a spus că Staviski „se ocupă cu afaceri, dar e pus sub urmărire penală”. Dela Paris l-au înformat așijderea că ex-croc-i ex-croc. Lui însuși (lui Bethlen) i s'a părut toată afacerea o ex-crocherie.

Ca scuză, fostul prim-ministru maghiar adaugă că Staviski a venit la Budapesta cu

recomandări dela Quay d'Orsay, și că dânsul (Bethlen) a aflat despre toate cele ce le reproduserăm mai sus „abia târziu, când nu mai era prim-ministru”.

Din declarațiile și din scuzele de mai sus vom reține atât: că Bethlen, pe atunci încă președinte al partidului guvernamental, aflase și era convins că afacerea optanților cu Staviski era o ex-crocherie. Ca președinte al partidului guvernamental, ca deputat, ca sfetnic al guvernului, va fi informat de sigur și pe alții. Știa deci și alții. Știa, de sigur, și primul-ministru Iuliu Karolyi, cel dela Macea, care totuși s'a întovărășit cu Staviski.

Cine e atât de redus, să creadă că optanții și oficialitatea Ungariei s'au lăsat cu bună știință ex-crocați numai de dragul ochilor „frumosului” Staviski? Și că n'a fost la mijloc o ex-crocherie revizionistă?

O inaugurare cu ghinion

Tocmai când Bethlen arăta prin răspunsul său acestea, își făcea apariția la Paris noul ministru al Ungariei în Franța, contele Khuen-Hedervary.

Cititorii noștri își amintesc de comentariile — reproduse în România numai de „Ecoul” — ce le făcea semi-oficiosul guvernului maghiar în jurul numirii în acest post a lui Khuen-Hedervary, „stălpul din ultimii 13 ani al ministerului de externe maghiar”. Ungaria a trimis în Franța pe cel mai bun dintre diplomații ei, pentruca să facă acolo captări revizioniste. Așa scria, fără perdea, semi-oficiosul maghiar.

Și iată, tocmai când se inaugurează aceasta, se stabilește că revizionismul maghiar era înhățat cu ex-crocul.

Bun augur!

Demisia guvernului francez

Khuen-Hedervary nu și-a putut încă prezenta hârtiile de acreditare.

Pentruca, tocmai când dânsul descindea alaltăieri în Paris, guvernul Chauvignot își da demisia pe chestia Staviski.

Mai rar asemenea ghinion! Franța e răzbunată cu vârf pentru falsificările de franci dela Budapesta!

Inaugurarea Societății de lectură a meseriașilor români din Arad

Duminecă înaintea conferinței preotului Florea Codreanu, a avut loc prima manifestare a societății de lectură „Meseriașii Români” care activează în cadrul Asociației cu același nume. S'a simțit nevoia acestei modeste înjghebări, pentru a da posibilitatea eventualelor, realizări spirituale a membrilor. Cu conducerea acestui cerc a fost însărcinat d. Ioan Bătrâna, vice-președintele Asociației, care în cuvântarea rostită, ca program de lucru a cerut, cu insistență, să fie sprijinit de către toți meseriașii. Tot cu aceasta s'a oferit prilejul membrilor, ca înaintea fiecărei conferințe să se poată prezenta în fața publicului, cu recitări sau lucrări originale. După aceea au urmat elevele Bătrâna cu două poezii, d-ra Elisabeta Palcu a executat solo, și d-nii Crișan și Dolha au recitat poezii.

După terminarea programului, în fața unei impunătoare asistențe — pentru care sala la un moment dat devenise neîncăpătoare — a vorbit părintele Florea Codreanu despre „Căsătoriile Mixte”.

Distinsul conferențiar a început prin a mulțumi președintelui Asociației pentru prilejul oferit de a vorbi în fața meseriașilor români, asta cu atât mai vărtos cu cât se simte legat sufletește de aceștia, pe cari în bună parte îi cunoaște deja de pe la școala de ucenici.

Trecând apoi la subiectul anunțat, părintele Codreanu analizează rând pe rând, din toate punctele de vedere „căsătoriile mixte” cari prin faptul că s'au înmulțit în ultimul

timp, caută să fie o piedecă tot mai mare contra unirii sufletești a noilor căsătorii.

Cu exemple luate din chiar orașul nostru conferențiarul a argumentat, bazat pe realități, că aceste căsătorii nici într'un caz nu sunt bine venite și că majoritatea divorțurilor, provin tot din această pricină. Biserica noastră e categoric împotriva acestui fel de căsătorii, și dacă totuși le tolerează „o face pentru înconjurarea unui rău și mai mare”.

— „Scopul nostru e să atragem atențiunea, să facem ca și alții să se gândească la răul ce rezidă în căsătoriile mixte. Am vorbit în felul pe care-l cunoașteți, ca și prin aceasta să arătăm iubirea sfintei noastre Biserici ortodoxe față de fiil și fiicele sale”.

„Vă rog să vă gândiți asupra acestora, dar gândiți-Vă în așa fel, ca și prin gândire și prin fapte să deveniți membre și organe ale sfintei Biserici, a-nume organe pentru propagarea iubirii ce o are Biserica față de noi. Numai așa veți simți iubirea Bisericii către voi, dacă vă veți face organe pentru comunicarea iubirii ei și față de alții”, a încheiat părintele Codreanu, pentru ca un ropot de aplauze însufletește să pună punct, după o conferință de zile mari.

Cor.

POSTA REDACȚIEI

Rugăm pe toți corespondenții și colaboratorii noștri, ca în viitor, să trimită manuscrise numai la redacția din Arad.

Criza de guvern din Jugoslavia a fost soluționată

Criza de guvern din Jugoslavia a fost soluționată de către d. Uzunovici care și-a recrutat toți membrii din fostul guvern afară de d. Demetrovici, ministrul industriei și comerțului.

Noul cabinet a depus jurământul Sâmbătă după masă.

Având în vedere personalitatea politică a d-lui Uzunovici, cercurile guvernamentale speră că situația parlamentară se va întări simțitor, ceea ce-i va permite noului guvern să continue

cu posibilități și mai largi eforturile vechiului cabinet, pentru votarea unui buget în întregime echilibrat.

Guvernul Uzunovici va putea de asemenea să facă să fie votate toate măsurile legislative în vederea asanării situației financiare și economice.

Din noul guvern făcând parte și d. Jeltici, se crede că politica externă a Jugoslaviei va avea deplină continuitate, care va rămâne ne schimbată.

SPORT

Bobsleigh

Echipajul Papană descalificat de Garmisch

Teamul românesc pierde locul prim din cauza unui accident

În frumoasa stațiune bavareză Garmisch au început alaltăieri campionatele mondiale de bobsleigh, rezervate echipelor de patru persoane.

Echipa română de sub conducerea lt. Papană, a participat la probe, cari constau din câte două coboriri.

La prima coborire, reprezentanții noștri, — pe o pistă extrem de periculoasă, — au reușit la locul II cu 1'21" și 6 sutimi (pe 1600 m.) nefiind întrecuți decât de Killian (Germania) 1'20" și 31 sutimi.

La a doua coborire bobul pilotat de lt. Papană, având ca echiperi pe cpt. D. Hubert, lt. Petrescu și lt. Ostapoff, a luat startul în condițiuni normale. La jumătatea părții, la curba cea mai periculoasă „Bajerkurbe”, din cauza vitezei extraordinare, lt. Ostapoff, — frânărul bobului, — a căzut de pe bob, fiind aruncat la mare distanță.

Din acest motiv — potrivit regulamentului — echipa lt. Papană a fost descalificată. Ea nu mai poate participa nici la celelalte două coboriri de Duminecă, decât hors concours. Locotenentul accidentat Astapoff n'a fost rănit decât foarte puțin.

Până în momentul accidentului, primul clasat, germanul Killian a parcurs distanța: start-Bajerkurbe în 57: pe când compatrioții noștri au coborât cu 55 1/2, astfel că s'ar fi clasat primii dacă lt. Ostapoff n'ar fi căzut de pe bob.

În clasamentul general al zilei, România ocupă locul trei prin echipa regimentului 2 artilerie grea, de sub conducerea căpitanului Anghelescu.

După noi urmează Franța la 50 sutimi. Concursurile n'au fost lipsite de accidente mai grave. Germanul Laug a suferit un accident care i-a răpit viața, iar Stahlheiner s'a ales cu fractura ambelor mâini.

La probele cu patru echiperi șansele noastre nu erau prea mari, dar totuși am fi reușit... dacă nu era acel Ostapoff.

Pentru noi este mai principal, campionatul de două persoane, unde lt. Papană și cpt. Hubert își vor apăra titlul de campioni mondiali.

Echipa României de hockey pe gheață spre Milano

Reprezentativa României de hockey pe gheață a părăsit Bucureștii azi la ora 7 dim. luând drumul spre Milano, unde vor

avea loc campionatele mondiale, începând dela 5 Februarie.

În drum spre Milano românii vor juca la Lubliana cu campioana Jugoslaviei, iar la 1 febr. la Amprezzo cu echipa locală.

România a deplasat următorii jucători: Rațiu, Vogl, Reinek, Buia, P. Grant, Polizu, Botez, Cantacuzino, Rabinovici și Văcar.

Canada victorioasă la Budapesta

Echipa de hockey pe gheață a Canadei, a dispus ieri la Budapesta de reprezentativa Ungariei cu 7 la 0; după ce cu o zi înainte făcuse match nul.

La matchul de ieri în rândurile gazdelor a jucat și canadianul DeWar, antrenorul echipei maghiare.

Matchul a fost extrem de brutal. Canadianul Wilson a fost eliminat din joc de numai puțin de 4 ori.

La pauze tabela indica 3:0, 2:0, 2:0.

RADIO

1875 m. Radio România 20 kw și

364,5 m. București 12 kw.

Luni, 29 Ianuarie.

Ora 20: Comandor A. Negulescu: Episoade din marina noastră.

Ora 20,20: Muzică vocală (plăci).

Ora 20,45: G. Cocea: Educația muzicală.

Ora 21: Muzică de cameră.

Ora 31,30: N. Georgescu-Tisu Legatul cârților.

Ora 21,45: D-nele Nitzescu-Philippide Clemence Cerneskiano.

Ora 22,45: Radio-Jurnal.

Marti, 30 Ianuarie

Ora 13: Bursa, apele Dunării. Concert de prânz (plăci).

Ora 14: Radio-Jurnal.

Ora 14,15: Muzică ușoară (plăci).

Ora 18: Orchestra Sibiceanu.

Ora 20: Prof. Rădulescu-Motru: Amintiri din vremea studiilor.

Ora 20,20: Muzică de cameră (plăci).

Ora 20,45. Alesseanu: Casa Școalelor.

Ora 21: „Casa cu trei fete” operetă. Muzica de Berté, pe motive de Schubert. (Ansamblul „Teatrului German” și Orch. Radio). Transmisiune dela sala Siedertafel. După actul II: Prof. I. Simionescu: Les montagnes roumaines.

Ora 22,45: Radio-Jurnal.

Cetiți zilnic
„ECOUL”
singurul ziar independent din Transilvania